

Η ΣΥΝΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΑΚΙΣΤΑΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΣΤΗΝ ΣΚΑΛΑ ΛΑΚΩΝΙΑΣ

1. Εισαγωγή

Το καλοκαίρι που πέρασε στην Σκάλα Λακωνίας ήταν ίσως το πιο θερμό στην κινηματική ιστορία της πόλης. Δεν είχε την σφραγίδα των «προοδευτικών» δυνάμεων που δραστηριοποιούνται στην περιοχή, ούτε καν την ελάχιστη συμμετοχή τους στην οργάνωση και τον γενικότερο αγώνα που δόθηκε. Ο τοπικός όχλος έκανε ότι δεν άκουσε και δεν είδε, και όταν ρωτούσες έξω κόσμο να σου πει τι συμβαίνει απαντούσε με ξερή άρνηση "δεν ξέρω, μην με ανακατεύεις". Ο λόγος για έναν αγώνα που δόθηκε με αξιοπρέπεια και σοβαρότητα, φέρνοντας στην μνήμη εποχές διαφορετικές από τις τωρινές, καταστάσεις που έχουν διαγραφεί από την συλλογική μνήμη. Εκείνους τους προλεταριακούς αγώνες που πρωταγωνίστησαν και οι μειονότητες γράφοντας μια διαφορετική ιστορία και έδωσαν μια διαφορετική οπτική στην συλλογική ιστορική αφήγηση. Δεν έχουμε διάθεση για υπερβολές, ούτε να αγιοποιήσουμε μια ομάδα ανθρώπων φορώντας τους το φωτιστέφανο της επανάστασης. Αντίθετα μέσα από αυτές τις γραμμές επιχειρούμε να καταγράψουμε μια σειρά γεγονότων όπως αυτά εξελίχθηκαν και άλλαξαν αυτό το μέρος μια για πάντα, έχοντας γίνει ένα λαμπρό παράδειγμα για τους αγώνες που πρέπει να συνεχίσουν να δίνονται. Όπως ήδη θα έχετε καταλάβει το άρθρο μας αυτό, στην τρίτη κατά σειρά έκδοση του 0151, είναι αφιερωμένο στην απεργία των Πακιστανών μεταναστών εργατών γης στην Σκάλα Λακωνίας, που έλαβε χώρα με αρκετό παλμό και ένταση τις πρώτες εβδομάδες του περασμένου Ιουλίου 2014. Ενόσ αγώνα που κλιμακώθηκε ύστερα μια σειρά γεγονότα ρατσιστικής βίας, καταπάτησης βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων και σκληρής εκμετάλλευσης - δουλειάς στα σκλαβοκωράφα όπου βρίσκονται χιλιάδες εργάτες γης Πακιστανικής καταγωγής. Είχαν προηγηθεί άλλοι αντίστοιχοι αγώνες και μικρότερης κλίμακας απεργίες όλα τα προηγούμενα χρόνια, με πιο αξιοσημείωτο γεγονός την μικρή Πακιστανική εξέγερση (όπως το ονομάζουμε εμείς) στην Σκάλα Λακωνίας που εξελίχθηκε από τις 14 μέχρι τις 18 του Σεπτεμβρίου του 2010. Από το 2010 μέχρι και σήμερα έχουν περάσει 4 ολόκληρα χρόνια και η Πακιστανική κοινότητα παραμένει ενεργή και μαχητική, δίνοντας το παράδειγμα σε άλλες ομάδες μεταναστών, αλλά και κομματιών της εργατικής τάξης που έστω και μειοψηφικά συνεχίζουν να υπάρχουν μέσα σε αυτόν τον μικροαστικό βούρκο ελλήνων ιδιοκτητών γης.

Οι Πακιστανοί μετανάστες είναι κατά σειρά το τρίτο μεγάλο μεταναστευτικό ρεύμα που αναζητήσε δουλειές και μια καλύτερη τύχη στην Νότια Πελοπόννησο. Όπως έγινε και με τους προηγούμενους μετανάστες που έφτασαν στην περιοχή, εκτός από την αναζήτηση εργασίας είχαν να αντιμετωπίσουν ένα ζοφερό εχθρικό κλίμα από τον ελληνικό πληθυσμό σε όλα τα υπόλοιπα επίπεδα. Τα μεροκάματα άθλια, οι ντόπιοι τους αντιμετωπίζουν ως ζωές μικρότερης αξίας, οι έφοδοι της αστυνομίας αρχικά στα πρόχειρα καταλύματα τους και στα σπίτια τους αργότερα γίνονται σχεδόν μια φορά την εβδομάδα, με αποτέλεσμα χιλιάδες συλλήψεις, συστηματική στοχοποίηση, φραστικός ξεφτιλισμός και ταπείνωση, βασανισμούς και μεταγωγές και, εν τέλει, την μεταγωγή και τον εγκλεισμό τους στα στρατόπεδα κράτησης. Οι Πακιστανοί μετανάστες γης όμως είχαν να αντιμετωπίσουν και έναν ακόμα

σκληρό παράγοντα που δεν είχαν να αντιμετωπίσουν οι προηγούμενοι που έφτασαν εδώ κατά την διάρκεια της δεκαετίας του 90. Η σκληρή ύφεση της ελληνικής καπιταλιστικής οικονομίας έκανε την κατάσταση ακόμα πιο αφόρητη στις συνθήκες διαβίωσης χιλιάδων ανθρώπων Πακιστανικής καταγωγής, αλλά και άλλων ομάδων μεταναστών.

Η κρίση του καπιταλισμού στην Ελλάδα δεν ήταν ο παράγοντας αυτός που έδωσε το πράσινο φως στις ρατσιστικές επιθέσεις και κρατική καταστολή. Όπως έχουμε επισημάνει και παλιότερα, αν και η κρίση έχει παίξει μεγάλο ρόλο στην αποκάλυψη δράση των ελλήνων ρατσιστών που τώρα πια δεν χρειάζεται να καλύπτουν τα νότα τους, έχοντας ένα εντελώς ελεύθερο πεδίο δράσης και την σιωπηρή αποδοχή του όχλου, οι ρατσιστικές επιθέσεις λάμβαναν χώρα στην Λακωνία με αμείωτη ένταση σε όλες τις ιστορικές περιόδους. Η κυρίαρχη ελληνική εθνική αφήγηση εκφράζεται σε όλες τις πτυχές της καθημερινής ζωής με έναν τρόπο εντελώς πρόστυχο. Γενιές και γενιές ελλήνων εκπαιδεύτηκαν πάνω στο μίσος απέναντι στον Άλλο. Η εχθρότητα αυτή δεν μπορεί παρά να είναι η απαραίτητη προϋπόθεση για την συντήρηση της κυριαρχίας του υπάρχοντος και της βίαιης υποταγής του όποιου ανταγωνισμού προς αυτό (υπάρχον). Μέσα από την λαϊκή ενόττητα που εγγυήθηκε η εθνική συνείδηση, ως ιδεολογία, η διαδικασία δηλαδή της φαντασιακή συγκρότησης του ελληνικού στοιχείου σε αυτό που ονομάζουμε έθνος, δεν έχουμε τίποτα άλλο παρά την διατήρηση της εξουσίας της κυριαρχίας σε κάθε δραστηριότητα της καθημερινής ζωής. Την εγγύηση για την συνέχεια των εκμεταλλευτικών σχέσεων παραγωγής, του εμπορεύματος και της αφηρημένης εργασίας μέσα από τον πλήρη αποπροσανατολισμό και πλήρη συμμετοχή των κατώτερων τάξεων. Η εθνική συνείδηση έπρεπε να εφευρεθεί πάση θυσία για αυτήν την διαδικασία.

Με άλλα λόγια το μίσος αυτό απέναντι στον Άλλο εκφράστηκε άλλες φορές μέσα από τις κρατικές μεταρρυθμίσεις και άλλες φορές μέσα από την δράση και την συναίνεση του ίδιου του «λαού», που μέσα από την ενόττητα του είναι συνέννοχος, είτε αυτό αφορούσε μειονότητες που ζούσαν στον ελλαδικό χώρο εκατοντάδες χρόνια όπως Εβραίοι, Μακεδόνες. Ρομά, είτε τους νεοφερμένους μετανάστες από την ανατολική Ευρώπη και την Ασία.

Πιο κάτω θα προσπαθήσουμε να κάνουμε μια αναλυτική περιγραφή των γνωστών γεγονότων όπως αυτά εξελίχθηκαν και καταγράφηκαν. Παρακάτω θα παρουσιάσουμε αναλυτικά στοιχεία και ντοκουμέντα από την καθημερινότητα των Πακιστανών μεταναστών όπως έχουν καταγραφεί από το αρχείο μας, αλλά και μέσα από αφηγήσεις των ίδιων.

2. Οι πρώτες καταγεγραμμένες επιθέσεις των ελλήνων ρατσιστών στην Σκάλα και μια ματιά στην καθημερινότητα της Πακιστανικής κοινότητας

Ήταν άνοιξη του 2009 όταν κάποιες/οι από εμάς είχαμε ανταμώσει ξανά συζητώντας την πολιτική κατάσταση στην Λακωνία. Αν και δεν

είχαμε ακόμα καταλάβει την διάσταση που είχαν πάρει τα πράγματα, μιας και σαφώς πιο άπειροι πολιτικά εκείνο το διάστημα, η ατμόσφαιρα μας έμοιαζε διαφορετική. Εκείνη την περίοδο είχαν αρχίσει να καταφτάνουν στην περιοχή εκατοντάδες μετανάστες από το Πακιστάν και από το Μαρόκο. Στην περιοχή υπήρχαν και λίγοι πλανόδιοι πειρατικών cd και μικροσυσκευών από χώρες τις κεντρικής Αφρικής. Θα έπρεπε να είσαι κουφός/η για να μην έχεις ακούσει σχόλια για αράπηδες από τον όχλο των καφενεύων. Οι Πακιστανοί μετανάστες έφταναν στην περιοχή μαζικά, γιατί είχαν ακούσει ότι υπάρχουν δουλειές στα χωράφια για την συγκομιδή των πορτοκαλιών. Αρχικά οι Πακιστανοί μετανάστες έμεναν σε καταυλισμούς και παράγκες από τσιμεντόλιθους (οι γνωστές τρώγλες που πρόσφερε το ελληνικό μεγαλείο για φιλοξενία), άλλοι κοντά στην διώρυγα του Βασιλοποτάμου και άλλοι στον κάμπο. Οι περισσότεροι από αυτούς δεν είχαν κανένα μεταφορικό μέσο και αναγκάζονταν να κάνουν ολόκληρα χιλιόμετρα με τα πόδια στους επαρχιακούς δρόμους, πολλές φορές μέσα στο σκοτάδι βάζοντας την ζωή τους σε κίνδυνο. Λίγοι πιο τυχεροί είχαν βρει κάποιο ποδήλατο. Εκείνη την άνοιξη του 2009 έχουμε και τα πρώτα καταγεγραμμένα από εμάς περιστατικά ρατσιστικής βίας από έναν καλά οργανωμένο όχλο φασιστοειδών. Το γεγονός αυτό στάθηκε και αφορμή για να ξεκινήσει η διαδικασία συγκρότησης μας ως ομάδα αν και με διαφορετική οπτική για τα πράγματα από ότι σήμερα.

Την Δευτέρα 20 Απρίλη 2009¹ αργά το βράδυ έξω από ένα περίπτερο στην Σκάλα Λακωνίας μια ομάδα 10 περίπου νεαρών ατόμων προηλάκιζαν έναν άντρα Ρουμανικής καταγωγής. Έτυχε δύο σύντροφοι να περνούν τυχαία μπροστά στο περιστατικό όπου και τους ζήτησαν τον λόγο. Αυτοί απάντησαν επιθετικά και ξεκίνησε λογομαχία. Εκείνη την στιγμή κατέφθασε και ένα περιπολικό της αστυνομίας όπου κατά ένα περιέργο τρόπο δεν είπε κουβέντα για το περιστατικό, απλά αποφάσισε να προσάγει τους συντρόφους στο τμήμα για εξακρίβωση στοιχείων. Την επόμενη ακριβώς μέρα, αργά το βράδυ της Τρίτης 20 Απριλίου 2009², η ίδια ομάδα μαζί με ενισχύσεις, συνέχισε ανενόχλητη το έργο της. Έκαναν επίθεση με πέτρες και ξύλα σε ένα πρόχειρο καταυλισμό που είχαν στήσει μετανάστες πακιστανικής καταγωγής. Ένας μετανάστης τραυματίζεται μετά από χτύπημα με ένα σκουπόξυλο. Οι Πακιστανοί αντέδρασαν βγαίνοντας στον δρόμο, ψάχνοντας τους θρασύδειλους φασίστες που είχαν γίνει άφαντοι. Άφαντη ήταν και η αστυνομία κατά την διάρκεια του περιστατικού. Οι αντιδράσεις για το γεγονός από την πλευρά της αριστεράς ήταν σπασμωδικές, με μονάχα τον σύλλογο καθηγητών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης να βγάζουν μια ανακοίνωση. Τα περιστατικά αυτά στάθηκαν για μας σταθμός στην πολιτική μας συνείδηση, και κάπως έτσι ξεκινήσαμε να καταγράφουμε τη σκληρή πραγματικότητα στη Σκάλα Λακωνίας και την βία που δέχονται οι Άλλοι (μετανάστες, Ρομά κοκ). Οι ντόπιοι κάτοικοι πάντα έβλεπαν με εκθρότητα και με ρατσιστικά κριτήρια τους Πακιστανούς μετανάστες, αυτός ήταν και ο κύριος λόγος που δεν τους νοίκιαζαν εύκολα σπίτια. Οι ντόπιοι διαμαρτύρονταν ότι οι Πακιστανοί είναι βρώμικοι και ότι δεν τους θέλουν στα σπίτια τους, το οικονομικό συμφέρον όμως είναι ικανό να αλλάξει εύκολα την γνώμη του όχλου που παντα ψάχνει να βρίσκει την ευκαιρία να επωφεληθεί από καταστάσεις. Τα πρώτα σπίτια νοικιάζο-

νται από ντόπιους κοντά στην γέφυρα του Ευρώτα και τους ζητούν κατά βάση 50 ευρώ το άτομο. Η περιοχή αυτή κοντά στην γέφυρα είναι αυτή που σήμερα εμείς την αποκαλούμε "η Πακιστανική γειτονιά". Οι Πακιστανοί εκτός άλλων έφεραν μαζί τους και μια διαφορετική κουλτούρα που αποτελεί την καλύτερη απόδειξη ότι η πολυπολιτισμικότητα είναι θησαυρός και προϋπόθεση για να εξελιχθεί ένας τόπος. Τις μέρες και τις ώρες που δεν δούλευαν έπαιζαν κρίκετ, βόλεϊ και ποδόσφαιρο ή χαλάρωναν καπνίζοντας ένα είδος καπνού με ένα μπουκάλι νερό που ουδέποτε είχαμε ξαναδεί. Μαζί τους επέστρεψε ξανά και η νοστορπία της πλατείας. Οι πλατείες για τους Πακιστανούς ήταν τόπος συνάντησης και συζήτησης. Σε αυτό έπαιξε ρόλο ότι οι Σκαλιώτες δεν επιτρέπουν σε μη έλληνες να μπαίνουν σε καφετέριες, ακόμα και σούπερ μάρκετ. Όσον αναφορά το δεύτερο, αυτό συνέβαλε και στην ανάπτυξη του εμπορίου των μεταναστών όπου κάποιοι άνοιξαν κάποια μικρομάγαζα με προϊόντα.

3. Η πρώτη μεγάλη κινητοποίηση της Πακιστανικής κοινότητας

Κάπως έτσι φτάνουμε και στον Σεπτέμβριο του 2010, μια άλλη ημερομηνία που αποτελεί σταθμό στην ιστορία της Πακιστανικής κοινότητας στην ευρύτερη περιοχή της Σκάλας Λακωνίας. Ύστερα από κινήσεις του κράτους και των τοπικών αρχών διεξάγεται έρευνα και συλλήψεις όσων νοίκιαζαν σπίτια σε μετανάστες, με αποτέλεσμα πολλοί από αυτούς να βρεθούν είτε στον δρόμο, είτε υπό κράτηση με την απειλή της απέλασης. Στις 15 Σεπτεμβρίου 2010 οι μετανάστες σχεδόν αυθόρμητα προχωρούν στην κατάληψη της κεντρικής πλατείας Πηγών και σε καθιστική διαμαρτυρία. Απαιτούν χαρτιά, να σταματήσουν οι απελάσεις, ο ρατσισμός εναντίον τους και νόμιμη διαμονή σε καλές συνθήκες για όλους. Έμειναν στην πλατεία για δύο ολόκληρες μέρες και κορύφωσαν τις κινητοποιήσεις τους με μια μεγαλειώδη διαδήλωση στους δρόμους της πόλης κατευθυνόμενοι προς το αστυνομικό τμήμα. Εκεί βρέθηκαν και λίγοι αλληλέγγυοι από εμάς, αλλά και άλλους πολιτικούς χώρους, όπου τους βοηθήσαμε να κάνουν αιτήσεις για πολιτικό άσυλο. Εκείνη την περίοδο το Πακιστάν υπέφερε από φυσικές καταστροφές και σύμφωνα με τους διεθνείς κανονισμούς οι αιτούντες άσυλο πρέπει να γίνονται αποδεκτοί. Εκτός από εμάς βρέθηκε εκεί και ο περιφερόμενος θίασος του ΚΕΕΡΦΑ από την Αθήνα με επικεφαλής τον γνωστό αντισημίτη Κωνσταντίνου που όχι μόνο προσπάθησε να καπνυλευθεί τον αγώνα των Πακιστανών, αλλά προσπάθησε να καπελώσει και όλους/ες τους υπόλοιπους. Τα ίδια έγιναν και από το ΠΑΜΕ, που αρκέστηκε σε μια ανακοίνωση με ντυντούκα κοκ. Ο αγώνας αυτός στάθηκε νικηφόρος για τους περισσότερους από τους μετανάστες. Το κράτος των ελλήνων, οι τοπικές αρχές και ο ρατσιστικό όχλος που τους στηρίζει τάχθηκαν σε υποχώρηση. Ο αγώνας αυτός είναι ένας από τους πιο δυνατούς που έχει να αναδείξει ιστορικά η περιοχή μας σε όλα τα επίπεδα. Κανείς/καμιά μέχρι τότε δεν μπορούσε να φανταστεί την δυναμική αυτή που ανέπτυξε η Πακιστανική κοινότητα σε μια μικρή πόλη όπως η Σκάλα. Κανείς/καμιά δεν μπορούσε να διανοηθεί ότι 1.000 και, άτομα θα καταλάμβαναν τους δρόμους τόσο δυναμικά και επιθετικά. Δεν είναι υπερβολή να αποκαλούμε τον αγώνα αυτόν μικρή εξέγερση, αντίθετα δίνουμε τη σωστή χρήση στον όρο.

4. Η κατάσταση μετά την κινητοποίηση της Πακιστανικής κοινότητας, φασιστικών επιθέσεων συνέχεια...

Η υποχώρηση του ελληνικού κράτους, καθώς και του ντόπιου ρατσιστικού όχλου, όμως, φάνηκε ότι ήταν μια κατάσταση παρωδική που δεν θα κρατούσε και για πάρα πολύ. Στις 31 Γενάρη του 2011, όχι πολύ μακριά από την Σκάλα Λακωνίας, σε μια άλλη κωμόπολη, τους Μολάους, ομάδα σαράντα περίπου ατόμων επιτέθηκε το βράδυ σε πρόχειρα καταλύματα μεταναστών. Την ίδια στιγμή, πληροφορίες έκαναν λόγο για επίθεση και στη «Συκιά» -διπλανό χωριό- λίγα βράδια πιο πριν, όπου κρέμασαν ανάποδα μετανάστη επειδή δεν τους άρεσε η συμπεριφορά του [3]. Τουλάχιστον τρεις μετανάστες τραυματίστηκαν, ένας εκ των οποίων κινδύνευε να χάσει το μάτι του, ύστερα από χτυπήματα μάλλον από σιδηροδροστό, ενώ ένας άλλος έφερε θλαστικά τραύματα στο πόδι. Τα παραπάνω είναι καταγεγραμμένα και στο Τμήμα Επειγόντων Περιστατικών του Νοσοκομείου Μολάων, όπου διακομίστηκαν οι τραυματίες. Ο μετανάστης που είναι πιο βαριά τραυματισμένος διακομίστηκε στη συνέχεια στο Νοσοκομείο Σπάρτης. «Βάρα κι εσύ για να γίνεις άντρας...» φέρεται να είπε στον γιο του ένας από τους ντόπιους φασίστες της ομάδας που επιτέθηκε στους μετανάστες, ο οποίος ήταν μαζί του το βράδυ της επίθεσης. Αυτή η γνήσια ελληνική πατρική συμβουλή αποτελεί το καλύτερο παράδειγμα για το πως οι σχέσεις εξουσίας της πατριαρχίας περνάνε από την μία γενιά στην άλλη. Η γαλούχηση του γιου από τον πατέρα, η αναπαραγωγή της πατριαρχικής δομής της ελληνικής οικογένειας ως τον πυρήνα του έθνους, τον σπινθήρα αυτόν που συντηρεί την φλόγα της συλλογικής εγκληματικής φύσης του εθνικού κορμού. Εκτός άλλων αφορμή για τα γεγονότα ρατσιστικής βίας που εξελίχθηκαν εκεί στάθηκαν οι φήμες που σκόπιμα διέδιδαν κάποιοι. Στην Σκάλα εκείνη την εποχή φασίστες διέδιδαν ότι Πακιστανοί βίασαν δασκάλα στους Μολάους. Στους Μολάους διέδιδαν ότι Πακιστανοί βίασαν γυναίκα στην Σπάρτη και, όλοι μαζί, ότι οι Πακιστανοί κλέβουν και τρώνε τα σκυλιά μας. Ένα άλλο γεγονός λίγο αργότερα την ίδια χρονιά έλαβε χώρα σε ένα χωριό 2χλμ έξω από την Σκάλα Λακωνίας. Ήταν Τετάρτη 31 Ιουλίου 2011 στο Έλος Λακωνίας, όταν ένας άντρας ελληνικής καταγωγής πυροβόλησε με καραμπίνα Πακιστανούς μετανάστες, οι οποίοι είχαν καταφύγει σε μια αποθήκη ιδιοκτησίας του, για να κοιμηθούν το βράδυ. Το γεγονός αυτό κρύφτηκε πολύ καλά από την τοπική κοινωνία και την αριστεράς της, αν και τελικά δεν γλίτωσε τα φώτα της δημοσιότητας. Εκείνη την εποχή όταν προσπαθήσαμε να μάθουμε τι έγινε, ρωτήσαμε κόσμο που μέχρι τότε θεωρούσαμε φιλικά προσκείμενο στον αντιφασιστικό αγώνα. Η απάντηση που λάβαμε δεν ήταν απλά μόνο αρνητική, αλλά και επιθετική, προσπαθώντας να καλύψουν τον φασίστα συγχωριανό τους. Οι ίδιοι σήμερα δημοσιεύουν στο φέισμπουκ κείμενα τιμής στον Παύλο φύσσα και τραγουδάκια αντίφα.

5. Ιδεολογικά εργαλεία ελληνικής ρατσιστικής χρήσης, το παράδειγμα της ελονοσίας

Ένα από τα πιο διαδεδομένα ψέματα που προώθησαν με μεγάλο μένος, ελληνικό κράτος και οι τοπικές αρχές με μπροστάρη τον Δήμο Σκάλας

που μετά τις μεταρρυθμίσεις στην τοπική αυτοδιοίκηση ονομάστηκε Δήμος Ευρώτα είναι αυτό της ελονοσίας. Σύμφωνα με αυτό το ψέμα οι Πακιστανοί μετανάστες ευθύνονταν για τα κρούσματα της ασθένειας στην περιοχή. Η ιδεολογία του **υγιεινισμού** είναι αρκετά γνωστή από τις μέρες της εθνικοσοσιαλιστικής Γερμανίας και στην περίπτωση της Λακωνίας χρησιμοποιείται πολύ συχνά. Οι Πακιστανοί μετανάστες, όπως και οι κοινότητες των Ρομά στην Λακωνία κατηγορούνται, δαιμονοποιούνται συστηματικά θα λέγαμε για κάθε λογής ασθένειες που προσβάλουν το εθνικό σώμα. Με αφορμή την ελονοσία λοιπόν ξεκίνησε μια νέα καμπάνια τρομοκράτησης του λακωνικού πληθυσμού. Η προώθηση του τρόμου είναι ένα από τα πιο διαδεδομένα εργαλεία του φασισμού. Πλήθος φυλλαδίων κόστους χιλιάδων ευρώ, εθελοντές που ενημέρωναν την τοπική κοινωνία για το «πρόβλημα», συνοδεύτηκε από την ανεξέλεγκτη δράση του ΚΕΕΛΠΝΟ⁴. Καλοπληρωμένοι γιατροί από αυτόν τον οργανισμό, σύμφωνα με τις αφηγήσεις των ίδιων των Πακιστανών μεταναστών, τους ανάγκαζαν σε υποχρεωτικούς εμβολιασμούς, είτε ήθελαν, είτε όχι και μάλιστα με δικό τους κόστος. Όταν πάλι οι Πακιστανοί ζητούσαν βοήθεια για κάποιο κρουολόγημα ή τραυματισμό το μόνο που τους έδιναν αυτοί οι γιατροί ήταν ασπιρίνες. Για το γκρέμισμα τώρα του ψέματος ότι οι Πακιστανοί έφεραν την ελονοσία στην Σκάλα Λακωνίας και την αποκατάσταση της αλήθειας, αρκεί μόνο να αναφέρουμε τις εγκληματικές ευθύνες του δήμου Σκάλας. Για όσες/ους δεν έχουν ιδέα πως είναι η περιοχή εδώ, ο κάμπος ήταν κάποτε βάλτος με αποτέλεσμα κάθε άνοιξη και καλοκαίρι να έχει πολλά κουνούπια. Λόγω της μόλυνσης του φυσικού περιβάλλοντος πολλά από τα κουνούπια κουβαλούν ασθένειες, μεταξύ αυτών και την ελονοσία. Για αυτόν τον λόγο παλιότερα γίνοντουσαν ψεκασμοί από το κράτος, που κατά ένα περίεργο τρόπο, την χρονιά που ξεκίνησε η προπαγάνδα για τους Πακιστανούς και την ελονοσία, οι τοπικές αρχές δεν είχαν ψεκάσει τα χαντάκια κοκ, προφανώς λόγω έλλειψης κονδυλίων. Το ίδιο ισχύει κατά πάσα πιθανότητα και για τα κρούσματα γαστρεντερίτιδας στην Σκάλα Λακωνίας, τα οποία παρουσιάστηκαν όταν ο Δήμος αποφάσισε να σταματήσει τα έργα για το αποχετευτικό.

6. Οι βιασμοί και η ομοφοβία ως ένα άλλο μέσο τρομοκράτησης

Όπως αναφέραμε και πιο πάνω, οι φήμες για βιασμούς ελληνίδων από Πακιστανούς μετανάστες ή για όργια μεταξύ των μεταναστών αντρών είναι η γνωστή τακτική των φασιστών με στόχο να ενεργοποιήσουν τα αντανακλαστικά του πιο σάπιου κομματιού της λακωνικής κοινωνίας. Αν και οι περισσότερες περιπτώσεις βιασμών δεν ήταν παρά φήμες, ένας έχει εξακριβωθεί ότι έγινε από Πακιστανό μετανάστη. Με βάση αυτό το γεγονός ξεκίνησε ένας χείμαρρος ρατσιστικών δημοσιευμάτων που στην ουσία δεν εστίαζαν στον βιασμό, αλλά στην καταγωγή του δράστη. Με βάση λοιπόν την ελληνική προπαγάνδα το πρόβλημα δεν είναι ο βιασμός γενικά, αλλά ο βιασμός από τον Πακιστανό σε ελληνίδα, αν δηλαδή ο δράστης ήταν έλληνας δύσκολο το γεγονός θα έβλεπε τα φώτα της δημοσιότητας, όπως γίνεται άλλωστε σε αυτές τις περιπτώσεις, που πραγματικά είναι άπειρες στην περιοχή της Λακωνίας. Σε ολόκληρη την Λακωνία μαζί με τα άνθη στις πορτοκαλιές και τις ελιές, ανθίζει και η κουλτούρα του βιασμού στα κάθε λογής

μπαρ, σκυλάδικα και σκοτεινά σοκάκια. Το πρόβλημα λοιπόν είναι ότι ο Πακιστανός βιαστής μόλυνε την εθνική μήτρα και όχι η κουλτούρα του βιασμού. Η κουλτούρα του βιασμού, η σεξιστική βία οι έμφυλες σχέσεις και η ομοφοβία είναι θεμέλια της εθνικής συγκρότησης, δεν μας κάνει περιέργεια που κάποιοι χρησιμοποιούν τα ομοφοβικά ένστικτα του όχλου για να επιτεθούν στους μετανάστες.

7. Οι Πακιστανοί μετανάστες πριν το ξέσπασμα της απεργίας του Ιουλίου 2014, οι αιτίες

Έχουμε ήδη δώσει μια γέυση στον αναγνώστη για την ζωή των μεταναστών στην περιοχή. Στην Σκάλα Λακωνίας, οι ξυλοδαρμοί και έφοδοι στα σπίτια των Πακιστανών μεταναστών από μπάτσους είναι καθημερινότητα. Το ίδιο ισχύει και με την εκθρότητα της τοπικής κοινωνίας που τους αντιμετωπίζει ως ένα κατώτερο είδος ζωής. Οι ντόπιοι τους απαγορεύουν να μπαίνουν σε μαγαζιά, τους αποκαλούν «βρομιάρηδες», τους στερούν ακόμα και το δικαίωμα να κάθονται στις πλατείες ή να κάνουν μπάνιο στην παραλία. Οι ίδιοι που τους βρίζουν «βρομιάρηδες» τους αναγκάζουν να ζουν κατά δεκάδες σε κοτέτσια, σε αποθήκες και ερείπια ενώ ταυτόχρονα τους ζητάνε να πληρώνουν 50 ευρώ το μήνα νοίκι για αυτές τις άθλιες συνθήκες ζωής. Ακόμα και ο δήμαρχος της πόλης κατηγορείται για ξυλοδαρμό μετανάστη πριν από 18 μήνες. Αφού τον ξυλοφόρτωσε, εισηγήθηκε και την μεταγωγή του στο στρατόπεδο της Κορίνθου. Χαρακτηριστικά λέει στην Ελευθεροτυπία ο μετανάστης, που έπεσε θύμα αυτής της επίθεσης «... *αφού βγήκα μετά από 18 μήνες γύρισα στην Σκάλα ο δήμαρχος με είδε ξανά και έτρεξε να με ξανακτυπήσει και άρχισε να με απειλεί. Τώρα με την απεργία πήραμε θάρρος και θέλω να κάνω μήνυση στον Δήμαρχο για να ζητήσω το δικίο μου...*»⁵ Έτσι για την ιστορία αξίζει να γράψουμε ότι ο ρατσιστής δήμαρχος της πόλης στις πρόσφατες εκλογές έλαβε την στήριξη της τοπικής κίνησης του ΣΥΡΙΖΑ με επωνομασία «Δίκτυο Πολιτών». Η ελληνική αστυνομία συμβάλει και αυτή όσο κανένας άλλος στις ρατσιστικές επιθέσεις. Αν και δεν πρέπει να κάνουμε εξαιρέσεις σε μπάτσους, δύο είναι τα ονόματα που ξεχώρισαν: ο Μπάμπης από το Α.Τ Σκάλας και ο Μήτσος από το Α.Τ Βλαχιώτη. Λέει ένας άλλος μετανάστης ξανά στην Ελευθεροτυπία «... *Πήγα στο αστυνομικό τμήμα για να κάνω το γνήσιο της υπογραφής. Εκεί ήταν ο Φώτης Μανωλάκος ή Μπάμπης και άρχισε να με βρίζει, μου είπε να φύγω από εκεί και με κλώτσησε. Κανένας δεν τολμάει να πάει στο τμήμα είτε έχει χαρτιά είτε δεν έχει γιατί ξέρει πως ο Μπάμπης θα τον κτυπήσει, θα τον βρίσει και μπορεί να τον στείλει και σε στρατόπεδο...*»⁶. Κάθε Παρασκευή που οι μετανάστες πληρώνονται τα μεροκάματα τους για την δουλειά στα σκλαβοχώραφα, μπάτσοι εισβάλλουν στα σπίτια τους και τους ξυλοκοπούν. Βδομάδες πριν την απεργία ένα θύμα μιας τέτοιας ρατσιστικής επίθεσης, ο οποίος είχε ξεχάσει τα χαρτιά και τα κλειδιά του στο σπίτι του όταν τον σταμάτησαν για έλεγχο τέσσερις αστυνομικοί με στολή, ξυλοκοπήθηκε τόσο άγρια που του έσπασαν το χέρι.

Τα μεροκάματα των Πακιστανών εργατών γης είναι και αυτά ανάλογα. Σύμφωνα με τους ίδιους δεν ξεπερνούν τα 18 ευρώ την ημέρα, για πάνω από 9 ώρες δουλειά. Πολλοί από αυτούς τους μετανάστες έχουν

να πληρωθούν μήνες, άλλοι και χρόνια. Όταν προσπαθούν να διεκδικήσουν τα μεροκάματα τους, οι δουλέμποροι τους απειλούν, άλλες φορές ότι θα φέρουν την χρυσή αυγή και άλλες φορές ότι θα φέρουν την αστυνομία για να τους απελάσουν. Είναι σοκαριστικές οι αφηγήσεις των μεταναστών που κάνουν λόγο για επόπτες που τους φωνάζουν «ζώα», «βρομιάρηδες», «σκάσε μην μιλάς και δούλευε» που είναι μέσα στις αρμοδιότητες που έχουν αναλάβει κατόπιν εντολών των ίδιων των εμπόρων. Συγκεκριμένα ένας από τους μετανάστες μας είπε ότι του χρωστούσαν 5000 ευρώ για τέσσερα χρόνια, άλλος είπε 1400 ευρώ. Οι εταιρίες Αντώνης Κυριακάκος και ΣΙΑ Ο.Ε. και του Γιώργου Μπυράκου χρωστάνε για πάνω από 3 χρόνια μεροκάματα που ξεπερνάνε τα 50.000 ευρώ μοιράζοντας ακάλυπτες επιταγές⁷.

8. Το χρονικό της απεργίας των Πακιστανών μεταναστών των Ιουλίου 2014

Μέσα σε αυτήν την αποπνικτική κατάσταση ξέσπασε και η απεργία των μεταναστών τον περασμένο Ιούλιο. Είχαν προηγηθεί μικρότερης κλίμακας απεργίες των μεταναστών τα προηγούμενα χρόνια που δυστυχώς λίγα ξέρουμε για αυτές. Δεν είχαν την στήριξη της τοπικής αριστεράς, ούτε κανείς έγραψε για αυτό. Ωστόσο έχει νόημα να γραφτεί εδώ γιατί φαίνεται η χρονική διάρκεια και εμπειρία των μεταναστών από την μικρή εξέγερση του Σεπτεμβρίου του 2010, μέχρι και σήμερα. Την Τρίτη 1 Ιουλίου οι Πακιστανοί μετανάστες εργάτες γης κατεβαίνουν σε απεργία που κρατάει μέχρι την δευτέρα της επόμενης εβδομάδας. Ζητούν να σταματήσουν τα πογκρόμ, οι ξυλοδαρμοί και η καταστολή εναντίον τους. Η απεργία κορυφώθηκε από μια μεγαλειώδη συγκέντρωση 800 ατόμων την Κυριακή 6 Ιουλίου στην πλατεία Δημαρχείου και κατόπιν πορεία προς το αστυνομικό τμήμα. Στην συγκέντρωση συμμετείχε και ο πρόεδρος της Πακιστανικής κοινότητας στην Ελλάδα, Τζαβέντ Ασλάμ που εξέθεσε τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι μετανάστες στην περιοχή. Κατά την διάρκεια της πορείας δεν έλειψαν οι τραμπουκισμοί και η επιχείρηση τρομοκράτησης των μεταναστών. Ο ανοιχτά ρατσιστής δήμαρχος Ευρώτα, Γιάννης Γρυπιώτης μαζί με λίγους παρατρεχάμενους του, σε μια προσπάθεια τρομοκράτησης των μεταναστών, επιτέθηκε με προπηλακισμούς και ρατσιστικές ύβρεις στην πορεία, καλώντας την αστυνομία να σπάσει στο ξύλο τους συγκεντρωμένους, φωνάζοντας ότι θα κάνει τα πάντα για να φύγουν όλοι από την περιοχή. Οι οργανωμένοι φασίστες της Χ.Α περίμεναν σε γωνίες, αλλά μόλις είδαν τον όγκο της πορείας εξαφανίστηκαν μέσα σε λίγα λεπτά.

Η απεργία θάφτηκε από τα περισσότερα ΜΜΕ σε τοπικό και πανελλαδικό επίπεδο. Χαρακτηριστική ήταν και η απουσία της πλειοψηφίας των οργανωμένων δυνάμεων της αριστεράς στην περιοχή, με κύριο υπεύθυνο το ΣΥΡΙΖΑ και το ΚΚΕ, που δεν στήριξαν ούτε την πορεία, ούτε παρευρέθησαν στην συγκέντρωση. Μάλιστα την ίδια ώρα που εξελισσόταν η συγκέντρωση και η πορεία των Πακιστανών, οι Συριζαίοι ήταν σε συγκέντρωση στο καφενείο Κυριακάκου που μιλούσε ο Πισσίας για τα χημικά της Συρίας. Δεν ήρθε κανείς στην πλατεία ν' ακούσει την ομιλία του Τζαβέντ Ασλάμ και των Πακιστανών εργατών ούτε κατά τη

διάρκεια της πορείας έδειξαν κάποιο ενδιαφέρον. Βέβαια έδωσαν το παρόν διάφοροι άλλοι, «ακροαριστεροί», οι ίδιοι που κατέβαιναν με τους φασίστες και τις επιτροπές αγροτών πριν λίγους μήνες. Μάλιστα ο τύπος που πήρε το μικρόφωνο άρχισε να λέει στους μετανάστες ότι οι έλληνες παίρνουν τα ίδια με αυτούς επειδή έχουμε τα μνημόνια. Εξίσωσε δηλαδή τα θύματα αυτής της ζοφερής κατάστασης με τους θύτες. Πάνω κάτω τα ίδια έγραφαν εκ των υστέρων και κάτι άλλοι αποκαλούμενοι αναρχικοί από την Σπάρτη. Τα ταξικά αδέρφια έλληνες που δεν στήριξαν τα ταξικά αδέρφια Πακιστανούς. Το ΚΚΕ και αυτό με την σειρά του δεν πάτησε στην συγκέντρωση γιατί πιθανόν να ήταν απασχολημένο με την διοργάνωση του φεστιβάλ της ΚΝΕ που έγινε λίγες μέρες μετά την απεργία.

9. Οι επόμενες μέρες μετά την απεργία

Οι επόμενες μέρες μετά την απεργία βρήκαν τους μετανάστες προβληματισμένους για τα επόμενα βήματα που έπρεπε να ακολουθήσουν. Την Δευτέρα 7 Ιουλίου 2014, μια ημέρα μετά την απεργία οργανώθηκε και συνέντευξη τύπου με τα λιγοστά ΜΜΕ που θέλησαν να προβάλουν το γεγονός. Εμείς από την πλευρά μας ως αυτόνομη πρωτοβουλία ενάντια στην λήθη οργανώσαμε ανοιχτή σύσκεψη με την συμμετοχή 8 μεταναστών την Δευτέρα 21 Ιουλίου 2014. Στόχος της συνάντησης αυτής ήταν να καταγράψουμε τις δικές τους μαρτυρίες για την κατάσταση και ύστερα να τις επεξεργαστούμε αποδομώντας τα κυρίαρχα ρατσιστικά επιχειρήματα. Ένα όργιο καταστολής ακολούθησε λίγες μέρες μετά την απεργία για να ικανοποιήσει την εκδικητική μανία του έλληνα.. Την Τρίτη 22 Ιουλίου 2014 το πρωί εμφανίστηκαν κλούβες της αστυνομίας και εκατοντάδες μπάτσοι που έκαναν εφόδους σε σπίτια μεταναστών. Οι εντολές ήταν πολύ συγκεκριμένες. Να ξεκινήσει η διαδικασία συλλήψεων όσων Πακιστανών είχαν απομείνει στην περιοχή. Σύμφωνα με δημοσιεύματα τελικώς κατάφεραν να συλλάβουν 35 άτομα, ενώ προσήχθησαν πάνω από 60 μετανάστες, 5 από τους εμπόρους της περιοχής και κάποιους που νοίκιαζαν σπίτια. Σύμφωνα με τους μπάτσους για τους 21 από τους 35 μετανάστες που συνελήφθησαν, έχει ξεκινήσει η διαδικασία απέλασής τους, αφού ήδη έχουν μεταβεί στο κολαστήριο κέντρο κράτησης της Κορίνθου. Την Παρασκευή 19 Σεπτεμβρίου 2014, 15 Πακιστανοί μετανάστες συνελήφθησαν στην Γλυκόβρυση ένα χωριό λίγα χιλιόμετρα μακριά από την Σκάλα. Αυτές είναι μόνο μερικά από τις δεκάδες επιχειρήσεις των μπάτσων από την απεργία και μετά. Οι επιχειρήσεις σκούπα της αστυνομίας είναι γεγονός ότι μείωσαν δραματικά τον Πακιστανικό πληθυσμό με αποτέλεσμα εδώ να συμβαίνει το εξής παράδοξο. Οι έλληνες ιδιοκτήτες γης και αγρότες γενικότερα να έχουν αρχίσει να διαμαρτύρονται ότι τα πορτοκάλια θα σαπίσουν στα δέντρα. Όλα αυτά τα χρόνια οι Πακιστανοί μετανάστες απέκτησαν μεγάλη εμπειρία στην συγκομιδή πορτοκαλιών, κατά κοινή ομολογία ήταν οι καλύτεροι εργάτες που έχουν περάσει από τα χωράφια. Όσοι επιχειρήσαν να συγκροτήσουν άλλα συνεργεία με άλλους μετανάστες ή και έλληνες εργάτες απέτυχαν παταγωδώς.

10. Αντί επιλόγου

Είδαμε ότι η ενότητα των μεταναστών μπορεί να αποφέρει αποτελέσματα και τον τρόπο στους κόλπους της κυριαρχίας. Ο αγώνας είναι αποτέλεσμα της όξυνσης των ταξικών σχέσεων και της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο στην πιο μακάβρια μορφή. Ο ρατσισμός, η εχθρότητα απέναντι στον Άλλο, οι επιθέσεις που δέχθηκαν οι Πακιστανοί μετανάστες μας δείχνουν πόσο σάπια και σκληρή είναι η καπιταλιστική κυριαρχία και η εθνική συγκρότηση. Το να συνεχίσουμε να οργανώνουμε μια ανταγωνιστική κομμουνιστική πολιτική απέναντι σε όλα αυτά είναι θέμα επιβίωσης μας, όχι απλά μια επιλογή. Να χτίσουμε την δική μας επιθετική γραμμή σε ένα βούρκο που δεν παίρνει κालωπισμούς. Η αυτόνομη πρωτοβουλία ενάντια στην λήθη θα στηρίξει αυτήν την επιλογή μέχρι το τέλος, θα υπερασπιστεί και θα δώσει τον καλύτερο της εαυτό μέσα από τέτοιους αγώνες ενάντια σε έναν κόσμο γεμάτο Έλληνες.

Αυτόνομη Πρωτοβουλία Ενάντια στην Λήθη

Σημειώσεις

1 Βλέπε το αρχείο της αυτόνομης πρωτοβουλίας ενάντια στην λήθη ενότια για τις φασιστικές επιθέσεις στην Λακωνία: <https://we.riseup.net/againstoblivion>

2 Βλέπε το αρχείο της αυτόνομης πρωτοβουλίας ενάντια στην λήθη ενότια για τις φασιστικές επιθέσεις στην Λακωνία: <https://we.riseup.net/againstoblivion>

3 Βλέπε το αρχείο της αυτόνομης πρωτοβουλίας ενάντια στην λήθη ενότια για τις φασιστικές επιθέσεις στην Λακωνία: <https://we.riseup.net/againstoblivion>

4 ΚΕΕΛΠΝΟ, Κέντρο Ελέγχου και Πρόληψης Νοσημάτων του Υπουργείου Υγείας.

5 Άρθρο στην Εφημερίδα Ελευθεροτυπία Τρίτη 8 Ιουλίου 2014 <http://www.enet.gr/?i=news.el.article&id=439221>

6 Άρθρο στην Εφημερίδα Ελευθεροτυπία Τρίτη 8 Ιουλίου 2014 <http://www.enet.gr/?i=news.el.article&id=43922>

7 Άρθρο στην Εφημερίδα των Συντακτών Τετάρτη 9 Ιουλίου 2014 <http://www.efsyn.gr/?p=215302>